

عنوان مقاله:

اثر سامانه های زهکشی برگسیل گاز متان در شالیزارها

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت منابع آب اراضی ساحلی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی بخت فیروز - دانشجوی کارشناسی ارشد هواشناسی کشاورزی

محمود رائینی - دانشیار گروه مهندسی آب

فخرالدین قاسمی صاحبی - کارشناس ارشد آبیاری و زهکشی

خلاصه مقاله:

افزایش غلظت گازهای گلخانه ای مانند دی اکسید کربن، متان، و اکسیدهای ازت، در اثر دستکاری های گسترده انسانی در بوم سامانه های زیستی و مصرف بی رویه سوخت های سنگواره ای سبب گیرافتادن انرژی تابش طول موج های بلند زمینی در نیوار زمین است این فرایند افزایش میانگین دمای زمین و در نتیجه گرمایش جهانی و تغییرات اقلیمی را به همراه داشته است گاز متان در اثر فرایندهای صنعتی و واکنش های بی هوازی زیستی در زیست سپهر تولید می شود اثر گلخانه ای این گاز نسبت به دی اکسید کربن 20 تا 30 برابر می باشد سرچشمه عمده گسیل این گاز تا 70% به نیوار زمین توسط انسان با انجام عملیات کشاورزی دفع فاضلاب سوزاندن زیست توده و فرایندهای بی هوازی مانداب ها و شالیزارها می باشد در محیط شالیزار که به دلیل غرقاب بودن اکسیژنی وجود ندارد تجزیه مواد آلی منجر به تولید متان می شود بنابراین هدف این پژوهش یافتن راهکارهای عملی برای کاهش گسیل گاز متان است در این پژوهش اثر اجرای طرحهای تجهیز، نوسازی و یکپارچه سازی زمینهای شالیزاری بر کاهش گسیل گاز متان بررسی می شود. در پژوهشهای همانند این طرح ایجاد زهکش زیرزمینی در خاکهای شالیزارهای ماندابی تا 40% سبب کاهش گسیل گاز متان شده است.

کلمات کلیدی:

زیست محیط، گرمایش جهانی، زهکشی، شالیزار، گازهای گلخانه ای، متان، برنج، کشاورزی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/105725>

